

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 4084/2020

25.11.2020. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Сузана Б. Ђорђевић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Драган Сокнић, адвокат из ..., по тужби тужиље ради накнаде штете и по противтужби туженог ББ, одлучујући о ревизији туженог ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2415/19 од 03.03.2020. године, у седници одржаној 25.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог ББ изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2415/19 од 03.03.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П бр 1058/18 од 12.03.2019. године ставом првим изреке обавезан је тужени ББ да тужиљи на име накнаде штете за порушени стамбени објекат стојећи на к.п. .. КО ... исплати 1.419.234,00 динара са законском затезном камтом од 06.03.2019. године до исплате. Ставом другим изреке, тужбени захтев је одбијен у односу на тужене ББ и ГГ у целисти, а у односу на туженог ББ за износ од 115.239,00 динара који представља разлику преко досуђеног износа до траженог у висини од 1.534.473,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је противтужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужиља да туженом ББ исплати износ од 189.469,35 динара са законском затезном камтом од смрти ДД. Ставом четвртим изреке обавезан је тужени ББ да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 589.222,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2415/19 од 03.03.2020. године одбијена је жалба туженог ББ и потврђена је првостепена пресуда у ставу првом, у ставу трећем и у ставу четвртм изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени ББ је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужиља је поднела одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП, („Сл. гласник РС“ број 125/04, 111/2009, 36/2011, 53/2013), који се у конкретном

случају примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 72/11, 49/13, 74/13, 55/14, 87/18), а у вези члана 23. став 3. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

У овој правној ставри тужба је поднета 09.01.2002.године, а противтужба 18.02.2002. године, односно пре ступања на снагу важећег Закона о парничном поступку (01.02.2012. године), па се на ревизијски поступак примењују се одредбе ранијег ЗПП, осим у погледу ревизијског цензуса. Наиме, побијана другостепена пресуда донета након ступања на снагу Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14), па се на ревизијски цензус примењује се цитиран члан 23. став 3. тог закона.

Чланом 23. став 3. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 55/14), који регулише дозвољеност ревизије у свим споровима који нису правноснажно решени до 31.05.2014. године, односно до дана ступања на снагу овог закона, прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С тога, а како вредност предмета спора побијаног дела по тужби (1.419.234,00 динара), као и по противтужби (189.469,35 динара), очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе то ревизија није дозвољена, па је одлучено као у изреци.

Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић